

Zachejova nedeľa (Lk 19,1-11)

1 Potom vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. 2 A tu muž, menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, 3 zatúžil vidieť Ježiša, kto to je, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. 4 Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. 5 Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: „Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“ 6 On chytro zišiel a prijal ho s radosťou. 7 Keď to videli, všetci šomrali: „Vošiel k hriešnemu človeku!“ 8 Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: „Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným, a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“ 9 Ježiš mu povedal: „Dnes prišla spása do tohto domu. Ved' aj on je Abrahámovým synom. 10 Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo“

<https://nativityofchrist.net/2016/02/14/today-salvation-is-come-to-this-house-luke-199>

V gréckom texte čítame o Zachejovom záujme: doslova *chcel vidieť kto je Ježiš* (v.3). Iste ho viedla zvedavosť ako vyzerá, akú má tvár, aký dojem urobí. Dozvedel sa však oveľa viac. Nielenže ho videl na vlastné oči, nielenže sa Ježiš „pozval“ k nemu a on ho mohol privítať vo vlastnom dome (v. 5-6), ale dozvedel sa o jeho srdci, o jeho pravej identite. Kto je nie podľa výzoru ale podľa vnútra: *Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo* (v. 10).

Udalosť nás učí, že aj vonkajškový, na prvý pohľad možno povrchný záujem privádza k veľmi hlbokému zážitku, poznaniu. Bohužiaľ v dnešnej kultúre, ktorú možno mnohokrát nazvať *povrchnou*, je zvláštny záujem o Ježiša.

Veľká časť mainstreamových masmédií chce nájsť niečo škandalózne alebo senzačné ohľadom Ježiša. Našla sa jeho hrobka aj kosti, ba aj kosti jeho manželky a detí! Toto bol „objav tisícročia“ podľa Camerona a Jacobivici (2007), dvoch žurnalistov. Medzi inými.

Teda Ježiš nevstal z mŕtvych! Avšak hlas kvalifikovaných, hlas archeológov, paleografov a epigrafov na 3. Sympóziu Princeton Theological Seminary o archeológii a židovských starožitnostiach, nikto počuť nechcel. Archeológovia totiž poukázali na to, že hrob bol objavený a analyzovaný v 1982, pochádza z 3.-4. storočia nášho letopočtu. A mená ako Ježiš, Jozef, Miriam atd. boli a sú bežnými menami tej doby i súčasnosti...James Charlesworth, svetoznámy expert problematiky historického Ježiša predložil podrobnú analýzu všetkých senzácií okolo hrobu v článku *Rebutting Sensational Claims Concerning a Symposium in Jerusalem* (<https://www.sbl-site.org/publications/article.aspx?articleId=751>).

Iní zasa chcú „využiť“ Ježiša vo svoj prospech. Samozvaní liečitelia „miešajúci“ mix od Budhu, hinduistických bôžikov, vesmírnej energie, anjelských poslov spolu s Ježišom a jeho silou. Týmto „určite a zaručene“ – za nejaké to všimné – sú naporúdzi človeku, ktorý potrebuje rýchlu a účinnú pomoc. Potom nájdeme i takých, ktorí radi vyťahujú Ježiša a niektoré jeho slová – vytrhnuté z kontextu samozrejme – aby obhajovali svoje vlastné ideologické konštrukty. Od okultných praktík až po samozvaných politikov, ktorí nielen ministrovali, ale na birmovke boli až trikrát – toto je škála tých, čo chcú využiť Ježiša.

Ale koho naozaj zaujíma kto Ježiš je??? Patrím k tým, čo ho chcú naozaj spoznať? Spoznať jeho pravú tvár? Tvár toho, kto hovorí: *Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov* (Mk 2, 17). Pravá tvár Ježiša je milosrdenstvo, ktoré zachraňuje. Milosrdenstvo, ktoré nie je sladkastým poťukávaním na plecيا „nič sa nestalo, dobre, dobre...“, ale pravdou, ktorá ukazuje realitu Zacheja a záujem Boha Otca. Tento pravdivý záujem lieči a pomáha človeku nielen vidieť seba, spoznať sa *kto som*, ale aj vstať a kráčať s Ježišom. Lebo Ježiš prichádza naplniť Otcovu vôľu. Nedávno pri krste sme boli svedkami Otcovho potvrdenia: *toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie!* (Mt 3, 16-17). A Otec má zaľúbenie v tom, aby sa dal spoznať všetkým, čo ho hľadajú. Hoci povrchno, ale hľadajú.

Hľadať Ježiša, spoznávať Jeho....a nie špekulovať, chcieť zneužiť, využiť! Potrebujeme otvorenosť a nie nejakú „ideologickú“ či inú zaujatosť, predpojatosť! Kresťan, ktorý berie vážne svoj vzťah s Ježišom, začne ho stále viac a viac spoznávať. Skrze svoju skúsenosť hriechu a jeho odpustenia. V tejto dynamike vidím seba, svoju slabosť, ale aj veľkosť Božej trpezlivosti. Veď Boh, keď padnem, netrešce. Neničí ma. A práve toto Božie mlčanie je svedectvom o jeho trpezlivosti a spáse. Nerobí to práve preto, lebo neprišiel, aby svet ničil, ale ho zachránil (Jn 3,17). Vnímať vlastnú skúsenosť!

A potom aj hlbavým, nie povrchným čítaním Písma. „Vyzbrojený“ touto skúsenosťou môže poslúžiť svojmu okoliu ako svedok Ježiša, pravej Ježišovej tváre! Hilár, biskup z prelomu 3. – 4. storočia nášho letopočtu nás povzbudzuje takto:

Ustrnuli sme totiž v akejsi lenivej otupenosti svojej prirodzenosti a slabosť nášho ducha, spútaná nevedomosťou, nám bráni chápať tvoje tajomstvá. Ale štúdium tvojho učenia nám

otvára zmysel pre božské poznanie a poslušnosť viery nás dvíha ponad prirodzené domnienky. Čakáme teda, že rozhýbeš začiatky tohto nesmelého podujatia, posilníš ich úspešným rastom a dáš nám účasť na duchu prorokov a apoštolov, aby sme ich výroky nechápali v inom význame, než ako ich povedali oni, i aby sme výstižnými slovami verne vyjadrovali skutočnosť.

(Z rečí biskupa Hilára o Trojici. Lib. 1, 37-38: PL 10, 48-49)